

Betænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 11. maj 2010

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love

(Styrkelse af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, præcisering af krav til styring og indretning af finansielle virksomheder m.v. og ændring af regler om egnethed og hæderlighed m.v.)

[af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen)]

1. Ændringsforslag

Økonomi- og erhvervsministeren har stillet 16 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 26. marts 2010 og var til 1. behandling den 13. april 2010. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Erhvervsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og økonomi- og erhvervsministeren sendte den 30. november 2009 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 69. Den 23. marts 2010 og den 26. marts 2010 sendte økonomi- og erhvervsministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

Finansrådet,
Realkreditforeningen og
Realkreditrådet.

Økonomi- og erhvervsministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

Deputationer

Endvidere har Finansrådet mundtligt over for udvalget redegjort for sin holdning til lovforslaget.

Teknisk gennemgang

Der har den 21. april 2010 været afholdt en teknisk gennemgang af lovforslaget for udvalget i Økonomi- og Erhvervsministeriet. På baggrund af den tekniske gennemgang har ministeriet fremsendt 3 notater til Erhvervsudvalget, jf. L 175 – bilag 4. Disse notater er optrykt som bilag 3 til betænkningen.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 8 spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Spørgsmålene og ministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiets medlemmer af udvalget understreger, at det er nødvendigt med en grundigere behandling, når der er tale om lovforslag inden for det finansielle område med det omfang, som L 175 har.

Socialdemokratiet var ikke i stand til at udtrykke støtte til lovforslaget ved 1. behandling, men er efter udvalgsarbejdet med lovforslaget indstillet på at stemme for dets vedtagelse.

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *økonomi- og erhvervsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1

1) I den under *nr. 3* foreslåede affattelse af § 1, *stk. 14*, udgår »litra b«, og »296« ændres til: »299«.

[Lovteknisk korrektion]

2) I den under *nr. 3* foreslåede affattelse af § 1, *stk. 16*, udgår »§ 206 a og«.

[Lovteknisk korrektion]

3) I den under *nr. 53* foreslåede affattelse af § 145, *stk. 10*, indsættes efter »§ 131, stk. 2, nr. 2,«: »og«.

[Lovteknisk korrektion]

4) Efter *nr. 56* indsættes som nyt nummer:

»01. I § 152 g, *stk. 1*, ændres »stk. 2« til: »stk. 4«.

[Lovteknisk korrektion]

5) Nr. 66 affattes således:

»66. I § 247 a, stk. 5, der bliver stk. 7, indsættes som 2. pkt.:
»§ 152 h, nr. 4 og 6, finder anvendelse på administrationsboet.««

[Lovteknisk korrektion]

6) I det under nr. 69 foreslåede § 247 i, stk. 2, 1. pkt., ændres »administrator,« til: »administrator«.
[Lovteknisk korrektion]

7) Efter nr. 73 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 345, stk. 8, 1. pkt., ændres »nr. 2« til: »nr. 3.««
[Lovteknisk korrektion]

Til § 2

8) I det under nr. 4 foreslåede § 32, stk. 4, ændres »kreditorerne« til: »kreditorer som anført i § 27, stk. 1, 1. pkt., samt krav fra modparter på finansielle instrumenter, jf. § 27, stk. 3,«.
[Lovteknisk korrektion]

9) I det under nr. 4 foreslåede § 32, stk. 5, udgår »sine«.
[Lovteknisk korrektion]

Til § 4

10) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af § 84 f, stk. 2, ændres »354« til: »84 a«.
[Lovteknisk korrektion]

Til § 6

11) I den under nr. 7 foreslåede affattelse af § 122 a, stk. 2, ændres »354« til: »123«.
[Lovteknisk korrektion]

Til § 8

12) I den under nr. 8 foreslåede affattelse af § 66 d, stk. 2, ændres »354« til: »66 a«.
[Lovteknisk korrektion]

Til § 9

13) Nr. 3 affattes således:

»3. I § 34, stk. 5, ændres »eller« til: »,«.«

[Lovteknisk korrektion]

Til § 16

14) I *nr. 1* indsættes i indledningen før »indsættes«: »og før overskriften »Bankens øvrige Virksomhed««.

[Præcisering af bestemmelsens placering]

Til § 21

15) I *stk. 4* ændres »1, 3, 4 og 6« til: »2, 4, 5 og 8«, og »november 2010« ændres til: »januar 2011«.

[Lovteknisk korrektion og ændring af ikrafttræden]

Til § 22

16) Paragraffen affattes således:

»§ 22

Stk. 1. §§ 1-12 og 14-20 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Stk. 2. §§ 1-9, 12 og 14-20 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1, 3-6, 9 og 14-20 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.«

[Justering af lovforslagets territorialbestemmelse]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Der er tale om korrektioner, idet der efter ikrafttræden den 1. marts 2010 af § 8, nr. 5, i lov nr. 516 af 12. juni 2009 ikke længere er et litra b i § 5, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed. Endvidere korrigeres henvisning til § 299.

Til nr. 2

Der er tale om en korrektion, da der ikke findes en § 206 a i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 3

Korrektion tydeliggør, at der henvises til lov om finansiel virksomhed § 139, stk. 2, nr. 1 og 2.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af, at der indsættes nye stykker i § 152 g.

Til nr. 5

Der er tale om en korrektion, der tydeliggør, at det er reglerne, som Finanstilsynet har udstedt i medfør af § 152 h, nr. 4 og 6, der finder anvendelse på administrationsboet.

Til nr. 6

Der er alene tale om en sproglig korrektion.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af, at der indsættes et nyt nummer i § 345, stk. 2.

Til nr. 8

Ændringen foreslås for at fremme forståelsen af bestemmelsen, ved at det tydeliggøres, hvem der er kreditor i serien eller grupperne med seriereservefonden.

Til nr. 9

Der er tale om en sproglig korrektion.

Til nr. 10

Der er tale om en korrektion, da henvisningen rettelig skal være til tavshedspligtbestemmelsen i § 84 a.

Til nr. 11

Der er tale om en korrektion, da henvisningen rettelig skal være til tavshedspligtbestemmelsen i § 123.

Til nr. 12

Der er tale om en korrektion, da henvisningen rettelig skal være til tavshedspligtbestemmelsen i § 66 a.

Til nr. 13

Der er tale om en korrektion, da den foreslåede ændring ikke er nødvendig alligevel på grund af en fejl i lovbekendtgørelsen, som vil blive korrigeret.

Til nr. 14

Der er udelukkende tale om en præcisering af, hvor bestemmelsen skal placeres i loven.

Til nr. 15

For så vidt angår ændringen fra § 6, nr. 1, 3, 4 og 6, til § 6, nr. 2, 4, 5 og 8, er der tale om en korrektion, da det er ændringerne vedrørende styring og indretningen af foreningen, der skal være omfattet.

Herudover rykkes ikrafttrædelsestidspunktet til den 1. januar 2011 for ændringerne vedrørende styring og indretning af finansielle virksomheder samt de tilsvarende bekendtgørelser for andre typer af finansielle virksomheder. Det ændrede ikrafttrædelsestidspunkt skal sikre, at virksomhederne har mulighed for at foretage de justeringer i deres processer m.v., der måtte blive behov for som følge af ændringer i forhold til hidtidige krav.

Til nr. 16

Lovforslagets territorialbestemmelse justeres, således at lovforslagets § 2 om lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. indsættes i § 22, stk. 1, hvorefter lovforslagets ændringer i denne lov ikke gælder for Grønland og Færøerne. Samtidig indsættes § 2 i opstillingen i stk. 2, således at lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger. Som en konsekvens heraf udgår det fremsatte lovforslags § 22, stk. 2.

Justeringen skal ses i lyset af det fremsatte forslag til lov om ændring af konkursloven og forskellige andre love. (Rekonstruktion m.v.) – L 199. Med § 31 i L 199 ændres bl.a. § 32, stk. 1, og § 33 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. Disse bestemmelser ændres ligeledes i nærværende lovforslag. § 55 i L 199 bestemmer, at ændringerne i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at de ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger. Med nærværende justering gøres det muligt også at foretage eventuelle nødvendige tilpasninger til grønlandske forhold i de ændringer i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., der foretages i nærværende lovforslaget.

Helge Sander (V) fmd. Torsten Schack Pedersen (V) Marion Pedersen (V)

Lars Christian Lilleholt (V) Erling Bonnesen (V) Colette L. Brix (DF) nfmd. Pia Adelsteen (DF)

Carina Christensen (KF) Mike Legarth (KF) Orla Hav (S) Benny Engelbrecht (S)

Henrik Dam Kristensen (S) Niels Sindal (S) Karsten Hønge (SF) Flemming Bonne (SF)

Morten Østergaard (RV) Frank Aaen (EL)

Liberal Alliance, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldisflokkurin og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	3
Socialdemokratiet (S)	45	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Sambandsflokkurin (SP)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne	2
Enhedslisten (EL)	4	(UFG)	

Oversigt over bilag vedrørende L 175

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra økonomi- og erhvervsministeren
2	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
3	Henvendelse af 19/4-10 fra Finansrådet
4	Notater vedr. teknisk gennemgang, fra økonomi- og erhvervsministeren
5	Henvendelse af 29/4-10 fra Realkreditrådet
6	Ændringsforslag, fra økonomi- og erhvervsministeren
7	Notat af 6/5-10 fra Finansrådet
8	Henvendelse af 7/5-10 fra Realkreditforeningen
9	1. udkast til betækning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 175

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvilken indvirkning de foreslåede nye regler til sikring af egnethed og hæderlighed vil have på ledelsen af Capinordic Bank, samt at redegøre for Finanstilsynets aktiviteter i forhold til Capinordic Bank, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om ministerens kommentar til henvendelse af 19/4-10 fra Finansrådet, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om kommentar til henvendelse af 29/4-10 fra Realkreditrådet, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm., om ministeren kan bekræfte, at han ikke vil ændre ved lovforslagets § 1, nr. 22, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm., om ministeren kan garantere, at tilbagefaldsmodellen er praktisk anvendelig, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om, hvorfor lovforslaget ikke åbner mulighed for en »fit og proper« bedømmelse af samme personkreds som i UK, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om kommentar til notat af 6/5-10 fra Finansrådet, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om ministerens kommentar til henvendelsen af 7/5-10 fra Realkreditforeningen, til økonomi- og erhvervsministeren, og ministerens svar herpå

Udvalgets spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og svarene er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 1:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken indvirkning de foreslåede nye regler til sikring af egnethed og hæderlighed vil have på ledelsen af Capinordic Bank samt redegøre for Finanstilsynets aktiviteter i forhold til Capinordic Bank?

Svar:

Indledningsvis skal jeg bemærke, at Capinordic Bank A/S den 10. februar 2010 indleverede sin tilladelse til at drive virksomhed som pengeinstitut, hvorefter banken blev overdraget til Finansiell Stabilitet A/S. Medlemmerne af bankens ledelse er dermed ikke længere ledelsesmedlemmer i en finansiell virksomhed (Capinordic Bank A/S) og dermed heller ikke omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed.

Hvis de pågældende personer allerede på ny er blevet eller hele tiden har været medlem af en bestyrelse eller direktion i en anden finansiell virksomhed end Capinordic Bank A/S, vil de med indførelsen af de nye regler om egnethed og hæderlighed, løbende blive vurderet. Hvis de pågældende personer i fremtiden måtte ønske at indtræde i ledelsen af en finansiell virksomhed, vil de på ny skulle bedømmes efter reglerne om egnethed og hæderlighed.

Endvidere vil de foreslåede ændringer i L 175 indebære, at man i vurderingen af disse personers egnethed og hæderlighed vil kunne inddrage hensynet til at bevare tilliden til den finansielle sektor og dermed lægge afgørende vægt på den adfærd, disse ledelsesmedlemmer har udvist i forbindelse med ledelsen af Capinordic Bank A/S.

Hvad angår Finanstilsynets aktiviteter i forhold til Capinordic Bank A/S, henviser jeg til den redegørelse, som Finanstilsynet er i færd med at udarbejde i henhold til § 352 a i lov om finansiell virksomhed. Denne redegørelse til offentligheden vil blandt andet indeholde en redegørelse for tilsynets aktiviteter i forhold til de eksisterende regler om egnethed og hæderlighed.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 19. april 2010 fra Finansrådet, jf. L 175 – bilag 3.

Svar:

Finansrådet anmoder i deres brev om, at forslaget til ændring af § 118, stk. 4, om videregivelse af fortrolige oplysninger ændres. Finansrådet ønsker, at der i langt videre omfang åbnes op for, at der kan videregives oplysninger om kunders økonomiske forhold uden kundens forudgående samtykke til brug for rådgivning om pension. Alternativt foreslår Finansrådet, at forslaget slet ikke vedtages, men at den samlede problemstilling henvises til behandling i den arbejdsgruppe, som det fremgår af høringsnotatet vil blive nedsat til vurdering af Finansrådets forslag.

Formålet med forslaget til ændring af § 118, stk. 4, har været at løse det særlige problem, som blev rejst i forbindelse med Folketingets behandling af lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag L 120) i folketingssamlingen 2008/2009 om bl.a. ændring af reglerne om videregivelse af fortrolige kundeoplysninger.

Med vedtagelsen af L 120 blev det gjort muligt for forsikringselskaber og pensionskasser at videregive oplysninger til deres administrationsfællesskab, dvs. et fællesskab der varetager det pågældende forsikringselskabs og den pågældende pensionskasses administrative opgaver samt rådgivning af kunderne.

Det betyder, at en kunde kan få rådgivning om sin forsikring eller pension ét samlet sted, uden at kunden på forhånd skal give samtykke til, at kundens oplysninger videregives imellem disse parter.

Forslaget gjorde det imidlertid ikke på samme måde muligt at videregive oplysninger mellem forsikringselskaber og banker til brug for én samlet rådgivning. Og det er denne forskelsbehandling, som et bredt flertal (V, S, DF, SF, KF og RV) i Folketinget udtrykte ønske om at fjerne.

Med lovforslag L 175 gives der derfor adgang til, at en kunde, hvis pension helt eller delvist er oprettet i et pengeinstitut, kan få rådgivning herom ét sted, uden et samtykke fra kunden.

Det stilles dog som et krav, at pengeinstituttet skal være koncernforbundet med det administrationsfællesskab, hvori den pågældende pension administreres.

Som fremhævet i høringsnotatet til dette lovforslag, vil Finansrådets forslag indebære meget væsentlige og principielle ændringer i reglerne om videregivelse af fortrolige kundeoplysninger. Ændringer som vil indebære et brud med princippet om, at videregivelse af fortrolige kundeoplysninger som altovervejende hovedregel kræver et samtykke fra kunden.

Der vil blive nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af de relevante erhvervs- og forbrugerorganisationer. Arbejdsgruppen skal undersøge konsekvenserne af den foreslåede ændring samt opstille fordele og ulemper ved en sådan ændring.

Da et bredt flertal i folketetinget har tilkendegivet, at man ønsker den foreslåede ændring gennemført så hurtigt som muligt, og da der vil være behov for meget grundigt at overveje konsekvenserne af Finansrådets forslag, mener jeg ikke, at vedtagelsen af § 118, stk. 4, bør afvente udvalgets arbejde. Finansrådets forslag bør derfor ikke imødekommes på nuværende tidspunkt.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. april 2010 fra Realkreditrådet, jf. L 175 – bilag 5.

Svar:

Realkreditrådet har ved brev af 29. april 2010 rettet henvendelse til Erhvervsudvalget med en række kommentarer til L 175.

Ad nye beføjelser til Finanstilsynet:

Finanstilsynet får med L 175 nye beføjelser bl.a. i form af mulighed for at gribe ind på et tidligere tidspunkt, når en finansiel virksomhed drives efter en uholdbar forretningsmodel. Finanstilsynet får endvidere mulighed for at give påbud om, at en finansiel virksomhed skal afholde udgifterne til, at der foretages en uvildig undersøgelse af et nærmere forhold.

Realkreditrådet anfører, at Rådet forventer, at loven sikrer, at denne indflydelse vil blive udøvet under iagttagelse af proportionalitet, effektivitet og sunde forretningsmæssige overvejelser.

Finanstilsynet er underlagt almindelige forvaltningsretlige principper, når tilsynet træffer afgørelse, herunder også at afgørelserne skal være proportionale og dermed ikke må være mere bebyrden- de, end hvad formålet tilsiger.

Ad kurators beføjelser:

Realkreditrådet har stillet forslag om ændring af lovforslagets § 2, nr. 4 (§ 32, stk. 4, i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.). Begrundelsen for forslaget er, at ændringen præciserer, hvilke kreditorer det beskikkede tilsyn eller kurator skal tage hensyn til ved vurderingen af, om det beskikkede tilsyn og kurator må udstede refinansieringsobligationer.

Realkreditrådet har foreslået en tilføjelse i forslaget til § 32, stk. 4, så bestemmelsen får følgende ordlyd:

»Stk. 4. Det beskikkede tilsyn eller kurator må ikke udstede refinansieringsobligationer, hvis der ikke efter udstedelsen kan forventes at være tilstrækkeligt med midler til betaling af krav fra kreditorer, som anført i § 27, stk. 1, 1. punktum, samt krav fra modparter på finansielle instrumenter, jf. § 27, stk. 3, i serien eller grupperne med seriereservefonden.«

Det vurderes, at ændringsforslaget ikke medfører en indholdsmæssig ændring, og forslaget kan fremme forståelsen af bestemmelsen. Jeg vil derfor fremsætte ændringsforslag med den foreslåede ændring.

Ad afvikling af aktiver:

Realkreditrådet anfører vedrørende de almindelige bemærkninger punkt 2.9.3, 2. afsnit, at sidste sætning er uheldigt udformet, da der ikke vil ske en »afvikling« af aktiver i en serie eller grupper af serier i en konkurs.

Det er korrekt, at der ikke skal ske en tvangsmæssig afvikling som sådan i forbindelse med en konkurs i et realkreditinstitut, da obligationerne og lånene ikke forfalder på grund af konkursen. Det betyder, at konkursboet ikke kan betale ydelser til obligationsinvestorerne på et tidligere tidspunkt, end realkreditinstitutet var berettiget til ved betaling af den pågældende ydelse, ligesom konkursboet ikke kan opsige låneaftaler i videre omfang, end realkreditinstitutet havde mulighed for.

Et lån forfalder dog, hvis låntager misligholder. I denne situation kan lånet inddrives ved, at ejendommen sælges på tvangsauktion. Såfremt budene på auktionen ikke er høje nok, kan konkursboet vælge at byde på auktionen og overtage ejendommen(e) som en tabsbegrænsende foranstaltning. Konkursboet kan således ligge inde med en ejendomsportefølje, som skal afvikles på et senere tidspunkt, når ejendomsmarkedet har rettet sig. Dette vil binde en del af konkursboets midler. Disse midler kan således ikke anvendes til at indfri indehaverne af refinansieringsobligationer, når de forfalder. Konkursboet kan derfor have behov for at skaffe midler på anden måde. Den foreslåede mulighed for at fremskaffe ny likviditet ved at stille sikkerhed i realkreditpantebreve kan derfor have en sammenhæng til behovet for at skaffe likviditet indtil eventuelt overtagne ejendomme realiseres.

Jeg er enig med Realkreditrådet i, at sætningen på denne baggrund kunne være tydeligere udformet. Der er dog ikke behov for ændringsforslag.

Ad »tilbagefaldsmodel«:

Realkreditrådet har opfordret til, at tilbagefaldsmodellen for SDO bliver sikret brugbar i praksis ved, at ministeren allerede nu tilkendegiver, at Finanstilsynet vil udvise den fornødne fleksibilitet i administrationen af adgangen til at opnå reklassifikation af SDO'er til realkreditobligationer.

Realkreditbranchen ønskede ved etableringen af SDO-lovgivningen at fastholde det velkendte indhold bag realkreditobligationerne. Det var således et ønske, at institutterne kunne vælge mellem udstedelse af realkreditobligationer (RO), SDO og SDRO, hvor SDRO indholdsmæssigt ligger tættere på RO. På den baggrund blev det vurderet mindre problematisk i forbindelse med SDO-lovgivningen at etablere en tilbagefaldsmodel for SDRO, hvor SDRO kunne reklassificeres til RO mod en berigtigelse af eventuelt afvigende punkter i forhold til regelsættet for udstedelse af realkreditobligationer.

I forbindelse med L 175 er der fra en del af branchen nu ønsket en tilsvarende tilbagefaldsmulighed for SDO'er. Som følge af de større afvigelser i regelsættene for henholdsvis realkreditobligationer og SDO'er er det vedrørende tilbagefaldsmodellen herfor tilkendegivet, at ikke alle afvigelser nødvendigvis kræves berigtiget, men at bagatelagtige afvigelser kan accepteres efter en konkret vurdering fra Finanstilsynet.

For at tilbagefaldsmodellen skal kunne anvendes i praksis, vil det være hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om omfanget af erhvervsbelåning i forhold til den højere belåningsgrænse på SDO og SDRO ses i sammenhæng med den stillede supplerende sikkerhed herfor. I denne forbindelse bemærkes det, at lovforslaget medfører, at supplerende sikkerhed fortsat skal tjene til sikkerhed for obligationsinvestorerne, også efter en reklassifikation til RO. Afvigelser på erhvervsbelåningsområdet, for så vidt angår lånegrænsen, vil i sådanne tilfælde godt kunne være større end afvigelser på øvrige områder, dvs. kunne rummes inden for »bagatelagtige afvigelser«. Realkreditrådet imødekommes således delvist på dette punkt.

Finanstilsynets administration vil i øvrigt ske på baggrund af de til enhver tid gældende regler og de konkrete omstændigheder ved en ansøgning om reklassifikation. I denne forbindelse vil Finanstilsynets vurdering ske på baggrund af, at sondringen mellem SDO, SDRO og RO ikke udvandes, og at begrebet RO ikke bliver betydningsløst.

Ad tekniske kommentarer

Realkreditrådet har endvidere haft en række tekniske bemærkninger om fortolkningen af lovforslagets regler om supplerende sikkerhed i et kapitalcenter, hvor obligationerne er omklassificeret til realkreditobligationer.

Realkreditrådet anfører for det første, at de går ud fra, at den supplerende sikkerhed kan tages ud af kapitalcentret i samme omfang, som var der tale om SDO-udstedelse. For det andet går de ud fra, at hvis den supplerende sikkerhed udgøres af midler anskaffet på baggrund af udstedelse af junior covered bonds, og disse løber på et tidspunkt, hvor obligationerne er reklassificeret til RO'er, kan midlerne anvendes til indfrielse af de udløbne junior covered bonds.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at den skal varetage hensynet til obligationsindehavernes berettigede forventninger til, at allerede stillet supplerende sikkerhed fortsat er i det kapitalcenter, der står for udstedelsen, uanset at statusbetegnelsen særligt dækkede obligationer, er bortfaldet. Det er dog ikke meningen med bestemmelsen, at obligationsindehaverne skal stilles bedre, end de ville have været, hvis obligationerne havde beholdt deres status som særligt dækkede obligationer.

Den endelige fortolkning af bestemmelsen vil således afhænge af de konkrete omstændigheder. Instituttet kan som udgangspunkt tilbagebetale indehaverne af junior covered bonds ved obligationernes udløb. Der kan dog være situationer, hvor dette ikke kan forekomme på grund af junior covered bonds retsstilling i tilfælde af konkurs.

Jeg kan på baggrund heraf bekræfte, at Realkreditrådets opfattelse er korrekt.

Realkreditrådet har derudover gjort opmærksom på en manglende konsekvensrettelse af bemærkningerne til forslaget § 2, stk. 7.

Det er korrekt, at konsekvensrettelse mangler, men det følger udtrykkelig af lovteksten, at det afgørende er, at realkreditobligationerne opfylder lovens krav, på tidspunktet for tilbud om lån. Der vil derfor ikke blive stillet ændringsforslag.

Ad store engagementer:

Realkreditrådet anfører endvidere, at det er væsentligt, at de reklassificerede SDO'er, i forhold til reglerne for store engagementer fortsat behandles som SDO'er, idet det vil få betydelig effekt på efterspørgslen efter disse obligationer, hvis de ikke kan undtages fra opgørelsen af store engagementer.

Realkreditrådets forslag vil medføre, at de nye realkreditobligationer vil skulle behandles som særligt dækkede, uagtet at de netop ikke mere er særligt dækkede i direktivmæssig henseende, da de ikke overholder kravet om løbende overholdelse af lånegrænser.

Jeg vurderer, at Realkreditrådets forslag på baggrund heraf, ikke er i overensstemmelse med direktivet (kreditinstitutdirektivet) og derfor ikke kan imødekommes.

Ad retsstillingen for finansielle instrumenter:

Realkreditrådet fremhæver, at der ikke er lige konkurrencevilkår mellem realkreditinstitutter og pengeinstitutter. Det kan hertil bemærkes, at der er forskelle i virksomhedsområderne for henholdsvis realkreditinstitutter og pengeinstitutter. For så vidt angår det konkrete påpegede forhold vedrørende finansielle instrumenter, er det umiddelbart vurderingen, at virksomhedsområdet kan have betydning. Der er ikke med lovforslaget taget stilling til realkreditinstitutters mulighed, for så vidt angår finansielle instrumenter i lyset af virksomhedsområdet. Det er dog et emne, som kan tages op særskilt, hvis Realkreditrådet ønsker dette.

Ad likviditetsbestemmelse på koncernniveau:

Realkreditrådet foreslår, at der indsættes et nyt stk. 4 i § 171 i lov om finansiel virksomhed, som indebærer, at likviditetskravet i § 152 i lov om finansiel virksomhed ikke finder anvendelse på gældsforpligtigelser i et datterselskab i form af realkreditobligationer, andre værdipapirer, særligt dækkede realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer.

Realkreditrådets forslag indebærer en lempelse af likviditetsreglerne. Den finansielle krise har vist, at tiderne ikke er til lempelser af likviditetsreglerne, men tværtimod at der er behov for en opstramning af disse. Det er derfor, at lovforslaget indeholder en hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte yderligere regler for likviditetsstyring. Internationalt set er der også yderligere opstramninger på vej med forslag fra EU Kommissionen om nye mål for styring af likviditetsrisici.

Hertil kommer, at Realkreditrådets forslag ikke har sammenhæng til lovforslaget i øvrigt. Såfremt forslaget skulle fremsættes – hvad jeg ikke mener, det skal – burde det derfor gennemgå en høringsproces, således at alle berørte parter fik lejlighed til at forholde sig til forslaget.

Spørgsmål 4:

Socialdemokraterne overvejer kraftigt at stemme for L 175 efter den tekniske gennemgang og efter modtagelsen af ministerens svar på de stillede spørgsmål. Socialdemokraterne forventer, at ministeren IKKE ændrer teksten i lovforslagets § 1, nr. 22: »Oplysningen om en kapital- eller ratepension, der er oprettet i et pengeinstitut som en del af en arbejdsmarkedspensionsordning, kan, til brug for rådgivning om ordningen, videregives fra pengeinstituttet til et forsikringsadministrationsfællesskab, der er koncernforbundet med pengeinstituttet.«

Ministeren bedes bekræfte dette og samtidigt bekræfte, at denne formulering er i overensstemmelse med ånden i Erhvervsudvalgets betænkning af 12. maj 2009 i forbindelse med behandlingen af L 120 (folketingsåret 2008-09).

Svar:

Jeg kan bekræfte, at der ikke er planer om at ændre i formuleringen af lovforslagets § 1, nr. 22. Formuleringen er udformet i overensstemmelse med det ønske, som et bredt flertal (V, S, DF, SF,

KF og RV) i Erhvervsudvalget fremkom med i udvalgets betænkning af 12. maj 2009 i forbindelse med behandlingen af L 120.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 2, så er det min opfattelse, at Finansrådets forslag ikke er hensigtsmæssigt, da det indebærer meget væsentlige og principielle ændringer i reglerne om videregivelse af fortrolige kundeoplysninger. Ændringer som bryder med princippet om, at videregivelse af fortrolige kundeoplysninger som altovervejende hovedregel kræver et samtykke fra kunden.

Som det dog også fremgår af min besvarelse af spørgsmål 2, vil der blive nedsat en arbejdsgruppe under Finanstilsynet. Arbejdsgruppen vil have til formål at undersøge fordele og ulemper ved Finansrådets forslag om at åbne for videregivelse af fortrolige oplysninger til brug for rådgivning om pension i langt videre omfang end det, som er tilladt i dag, og som dette lovforslag åbner mulighed for.

Spørgsmål 5:

I ministerens kommentarer til Realkreditrådets bemærkninger om overgang fra særligt dækket obligation udstedt af realkreditinstitutioner til realkreditobligationer – den såkaldte »tilbagefaldsmodel« – har ministeren peget på, at det er afgørende, at tilpasningen er anvendelig. Det synspunkt er spørgeren enig i.

Spørgeren bliver imidlertid usikker, når der i lovforslagets bemærkninger fortsat tales om bagatelagtige grænser for en dispensation.

Spørgeren ønsker ministerens garanti for, at tilbagefaldsmodellen er praktisk anvendelig.

Svar:

For at tilbagefaldsmodellen skal være anvendelig i praksis, vil det være hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om omfanget af erhvervsbelåning i forhold til den højere belåningsgrænse på SDO og SDRO ses i sammenhæng med den stillede supplerende sikkerhed herfor. I denne forbindelse bemærkes det, at lovforslaget medfører, at supplerende sikkerhed fortsat skal tjene til sikkerhed for obligationsinvestorerne, også efter en reklassifikation til realkreditobligationer. Afvigelser på erhvervsbelåningsområdet, for så vidt angår lånegrænsen på 60 pct., vil i sådanne tilfælde godt kunne være større end afvigelser på øvrige områder, dvs. kunne rummes inden for »bagatelagtige afvigelser«.

Finanstilsynets administration vil ske på baggrund af de til enhver tid gældende regler og de konkrete omstændigheder ved en ansøgning om reklassifikation. I den forbindelse vil Finanstilsynets vurdering ske på baggrund af, at sondringen mellem SDO, SDRO og RO ikke udvandes, og at begrebet RO ikke bliver betydningsløst.

Det er således min vurdering, at tilbagefaldsmodellen er praktisk anvendelig.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål 3.

Spørgsmål 6:

Spørgeren vil gerne anerkende de notater, ministeren har tilsendt udvalget. Ministeren har det indtryk, at »fit og proper« bedømmelserne i UK og i Danmark fremover vil ske efter samme overordnede principper. Spørgeren har imidlertid konstateret, at de britiske regler omfatter en bredere personkreds end de danske. Ministeren bedes begrunde, hvorfor lovforslaget ikke åbner mulighed for en »fit og proper« bedømmelse af samme personkreds som i UK. Vil en sådan udvidelse eksempel-

vis garantere, at kunderne kan være sikre på, at deres finansielle rådgivere har en »fit og proper« bedømmelse, der er i orden?

Svar:

Jeg mener, det er vigtigt, at Finanstilsynets indsats på dette område koncentrerer sig om egnethed og hæderlighed af den finansielle virksomheds bestyrelse og direktion. Det er så bestyrelse og direktion i den finansielle virksomhed, der har ansvaret for ledelsen af virksomheden, herunder ansvaret for medarbejdernes ageren og egnethed.

Som det fremgår af mit notat om regulering af egnethed og hæderlighed (fit & proper) i UK af 27. april 2010, så er der i Storbritannien en lang tradition for at stille krav om egnethed og hæderlighed. Kravene stammer tilbage fra den tid, hvor området ikke var lovreguleret, men hvor det var en forudsætning for at drive finansiell virksomhed, at udøverne var medlem af en brancheforening. Og det var disse foreninger, der stillede krav om egnethed og hæderlighed for at opnå medlemskab.

Jeg kan endvidere nævne, at en arbejdsgruppe med deltagelse af bl.a. de finansielle organisationer, ATP, LD, Beskæftigelsesministeriet samt Justitsministeriet i 2007 vurderede spørgsmålet om at udvide kredsen af personer, som egnetheds- og hæderlighedstestes, svarende til eksempelvis den britiske regulering. Arbejdsgruppen anbefalede ikke at udvide personkredsen, bl.a. fordi ansvaret for medarbejdernes ageren og egnethed påhviler bestyrelse og direktion og ikke kan overvælttes på Finanstilsynet.

Vedrørende spørgsmålet om at sikre kunderne en god og kvalificeret rådgivning kan jeg nævne, at jeg til sommer lancerer en certificeringsordning for rådgivere. Denne ordning vil have til formål at klæde rådgivere i pengeinstitutter, der yder investeringsrådgivning om komplicerede finansielle produkter, bedst muligt på. Dette vil være en bedre og mere målrettet måde at sikre god og kvalificeret rådgivning.

Finanstilsynet er i øjeblikket ved at udarbejde certificeringsmodellen, og tilsynet vil samtidig i efteråret undersøge behovet for at udstrække ordningen til uafhængige investeringsrådgivere.

Det er min opfattelse, at forbrugerne med certificeringsordningen kan være sikre på, at de finansielle rådgivere er klædt ordentligt på til at yde rådgivning om komplekse finansielle produkter.

Spørgsmål 7:

Ministeren bedes kommentere notatet af 6. maj 2010 fra Finansrådet, jf. L 175 – bilag 7.

Svar:

Finansrådet ønsker, at forslaget i L 175 til ændring af § 118, stk. 4, om videregivelse af fortrolige oplysninger ændres. Finansrådet ønsker, at der i langt videre omfang åbnes op for, at der kan videregives oplysninger om kunders økonomiske forhold uden kundens forudgående samtykke til brug for rådgivning om pension. Alternativt at forslaget slet ikke vedtages

Finansrådets notat indeholder en række eksempler på, hvilken forskellighed i rådgivningsgrundlaget, der efter Finansrådets opfattelse vil gælde efter vedtagelsen af § 118, stk. 4, afhængig af pengeinstitutternes og pensionsselskaberne indbyrdes organisering og i forhold til forskellige typer pensionsordninger.

Finansrådet giver i notatet tre bud på løsninger, som vil kunne udjævne forskelligheden i rådgivningsgrundlaget:

- Der kan gives (fortrolige) kundeoplysninger både til og fra pengeinstitut/forsikringsselskabet/administrations-selskabet uden samtykke.

- Der kan videregives (fortrolige) kundeoplysninger mellem koncernforbundne selskaber og mellem selskaber, der har et fast samarbejde om at tilbyde de forskellige produkter, der indgår i den samme pensionsordning. Det uden samtykke fra kunden.
- Foruden en gennemførelse af de to ovenstående løsninger, udvides lovforslaget til at gælde alle tilfælde, hvor en og samme pensionsordning varetages af flere forskellige selskaber, dvs. ikke kun arbejdsmarkedspensioner.

Det skal indledningsvist bemærkes, at en kunde altid i pengeinstituttet, i forsikringsselskabet og administrationsfællesskabet kan få en helhedsrådgivning i forhold til samtlige produkter – det kræver blot, at kunden i visse situationer skal give sit samtykke til, at f.eks. pengeinstituttet indhenter fortrolige kundeoplysninger fra andre selskaber, uanset om de er koncernforbundne eller blot har en fast samarbejdsaftale. Efter de eksisterende regler kræver videregivelse af fortrolige kundeoplysninger som altovervejende hovedregel et samtykke fra kunden.

Formålet med forslaget til ændring af § 118, stk. 4, er at give en begrænset adgang til, at videregive oplysninger mellem forsikringsselskaber og banker uden samtykke til brug for én samlet rådgivning af kunden. Det stilles således som et krav, at pengeinstituttet skal være koncernforbundet med det administrationsfællesskab, hvori den pågældende pension administreres.

Forslaget er udtryk for en mindre lempelse af muligheden for at videregive kundeoplysninger uden samtykke, som et bredt flertal (V, S, DF, SF, KF og RV) i Folketinget i forbindelse med Folketingets behandling af lov nr. 392 af 25. maj 2009 (lovforslag L 120) udtrykte ønske om, blev gennemført så hurtigt som muligt.

Det er min vurdering, at Finansrådets ønskede løsninger er vidtrækkende og indebærer et brud med princippet om, at videregivelse af fortrolige kundeoplysninger som altovervejende hovedregel kræver et samtykke fra kunden.

Som jeg allerede har tilkendegivet, finder jeg det ikke hensigtsmæssigt at gennemføre så vidtgående ændringer af videregivelsesreglerne uden en grundig undersøgelse af fordele og ulemper herved. Der vil derfor blive nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af de relevante erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Der henvises i øvrigt til besvarelse af spørgsmål 2 og 4 samt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 22.

Spørgsmål 8:

Ministeren bedes kommentere Realkreditforeningens henvendelse af 7. maj 2010 om etablering af en tilbagefaldsmodel ved ændring af § 33 d i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. L 175 – bilag 8.

Svar:

Realkreditbranchen ønskede ved etableringen af SDO-lovgivningen at fastholde det velkendte indhold bag realkreditobligationer. Det var således et ønske, at institutterne kunne vælge mellem udstedelse af RO, SDO og SDRO, hvor SDRO indholdsmæssigt ligger tættere på RO. På den baggrund blev det vurderet mindre problematisk i forbindelse med SDO-lovgivningen at etablere en tilbagefaldsmodel for SDRO, hvor SDRO kunne reklassificeres til RO med en berigtigelse af eventuelt afvigende punkter i forhold til regelsættet for udstedelse af realkreditobligationer.

I forbindelse med L 175 er der fra en del af branchen nu ønsket en tilsvarende tilbagefaldsmodel for SDO til RO. Tilbagefaldsmodellen giver adgang til, at SDO, ligesom det er tilfældet med SDRO, kan reklassificeres til RO, forudsat at obligationerne opfylder kravene til RO. Visse af kra-

vene kan, som det tidligere har været drøftet med Realkreditforeningen og Realkreditrådet, være opfyldt på tidspunktet for tilbuddet om udlånet.

Det er i lovbemærkningerne tilkendegivet, at ikke alle afvigelser mellem SDO og RO nødvendigvis kræves berigtiget i forbindelse med reklassifikation, men at bagatelagte afvigelser kan accepteres efter en konkret vurdering fra Finanstilsynet.

Realkreditforeningen ønsker med sin henvendelse af 7. maj 2010 at kommentere Realkreditrådets henvendelse af 29. april 2010 om fleksibilitet i forbindelse med Finanstilsynets administration af tilbagefaldsmodellen.

Det fremgår af Realkreditforeningens henvendelse, at den støtter etablering af en tilbagefaldsmodel for SDO til RO, men at det er afgørende, at en sådan model ikke skaber tvivl hos investorerne om de forskellige obligationstyper. Realkreditforeningen ønsker således, at den i lovforslaget indeholdte tilbagefaldsmodel fastholdes i den foreliggende form.

Hertil kan bemærkes, at det er hovedreglen, at obligationerne ved en reklassifikation opfylder alle krav til RO. Finanstilsynet har imidlertid over for mig tilkendegivet, at i forbindelse med realkreditbelåning til erhvervsformål, hvor der er givet lån finansieret ved SDO op til en højere lånegrænse, og hvor der for den højere lånegrænse er stillet supplerende sikkerhed, vil denne afvigelse efter en konkret vurdering kunne accepteres som bagatelagtig i tilfælde af reklassifikation, idet den supplerende sikkerhed også efter reklassifikationen til RO skal tjene til sikkerhed for obligationsinvestorerne.

Finanstilsynets konkrete vurdering skal fortsat ske på baggrund af, at sondringen mellem SDO, SDRO og RO ikke udvandes, og at begrebet RO ikke bliver betydningsløst.

Notater udarbejdet af Økonomi- og Erhvervsministeriet efter den tekniske gennemgang af lovforslaget

Notaterne er optrykt efter ønske fra udvalget.

Notat om administrators og kurators beføjelser – L 175

Den 13. april blev L 175 fremsat i Folketinget. I forbindelse med den tekniske gennemgang af lovforslaget for ERU den 21. april 2010 blev der efterspurgt et notat, der nærmere redegør for indholdet i de foreslåede regler om administrators og kurators beføjelser i henholdsvis lov om finansiel virksomhed og lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Lov om finansiel virksomhed – administrators beføjelser i et SDO-administrationsbo

Formålet med lovforslaget er blandt andet at fastlægge administrators beføjelser i et administrationsbo, som er nedsat til at administrere et pengeinstituts register for særligt dækkede obligationer (SDO), f.eks. i tilfælde af pengeinstituttets konkurs.

Registeret er påkrævet som følge af indførelsen af SDO'er og viser en adskillelse af de aktiver, der stilles til sikkerhed for udstedelse af SDO'er, fra instituttets øvrige aktiver.

I 2007 indførtes adgangen i lov om finansiel virksomhed for pengeinstitutter til at udstede SDO'er. Samtidig blev det fastsat, at Finanstilsynet skal sørge for, at pengeinstituttets tilbagebetaling til indehaverne af særligt dækkede obligationer tages under administration, og at der udpeges en administrator. Det blev imidlertid ikke fastsat, hvilke nærmere beføjelser en administrator har i forbindelse med administrationen af SDO'er. Lovforslag L 175 indeholder i forlængelse heraf bestemmelser, der fastsætter administrators beføjelser. Fra international side har ratingbureauerne stor fokus på emnet, da det har betydning for ratingen, hvordan obligationerne behandles i en krisesituation.

Et afgørende hensyn bag de foreslåede regler om administrators beføjelser er, at afslutning af et administrationsbo ikke skal afvente udløb af SDO'er, der er omfattet af administrationsboet. I modsat fald vil der kunne gå 30 år eller mere, førend administrationsboet vil kunne afsluttes. Ligeledes vil der også gå 30 år eller mere, førend konkursboet efter pengeinstituttet vil kunne afsluttes, hvis det er pengeinstituttets konkurs, der har ført til etableringen af administrationsboet.

Et andet afgørende hensyn er at sikre den bedst mulige afvikling. Det er væsentligt, at der ikke sker »brandudsalg« af aktiverne i administrationsboet, idet dette vil kunne medføre store tab for indehaverne af de særligt dækkede obligationer. Dette vil i yderste konsekvens kunne have samfundsmæssig betydning henset til omfanget af de udstedte SDO'er. Historiske erfaringer fra realkreditbranchen viser, at der vil være stor sandsynlighed for, at der over tid kan ske genopretning af boet. Dette taler for, at tvangssalg m.v. så vidt muligt bør undgås.

Hovedpunkterne i lovforslaget om administrators beføjelser er:

- Administrator skal som udgangspunkt forsøge at overdrage hele registeret for SDO'er til et andet kreditinstitut, der kan udstede SDO'er.
- Kan administrator ikke overdrage hele registeret til et andet kreditinstitut, der kan udstede SDO'er, skal boet drives som en going concern. Administrator gives en række beføjelser hertil:
 - Mulighed for at udstede refinansieringsobligationer som erstatning for udløbne obligationer – administrator kan derimod ikke udstede obligationer med henblik på nyudlån.

- Mulighed for at optage kortvarige lån til dækning af midlertidige likviditetsunderskud, som opstår, når der ikke er tidsmæssigt sammenhæng mellem indbetalingerne til administrationsboet fra låntagerne og administrators udbetalinger til obligationsejerne.
- Mulighed for i begrænset omfang at sælge enkelte aktiver fra administrationsboet.
- Pengeinstituttet hæfter fortsat for aktiverne i registret, uagtet dette er taget under administration.

Lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. – kurators beføjelser i et realkredit-konkursbo

Formålet med lovforslaget er at præcisere reglerne om den tilsynsførende og kurators beføjelser i et realkreditinstitut, der er i betalingsstandsning eller under konkursbehandling.

Et afgørende hensyn bag de foreslåede regler har også her været at sikre den bedst mulige afvikling, da en hurtig afvikling ikke nødvendigvis er i kreditorernes interesse. Samtidig kan der være tale om store værdier, der vil kunne gå tabt, hvis et realkreditinstitut kommer i vanskeligheder. Det er derfor hensigtsmæssigt, at den tilsynsførende eller kurator har adgang til at sikre disse værdier eventuelt ved at afvente en positiv udvikling i markedet.

Med lovforslaget får den tilsynsførende eller kurator mulighed for at udstede refinansieringsobligationer som erstatning for, at obligationerne udløber. Dette kan eksempelvis være rentetilpasningslån med løbetider på 1, 3 eller 5 år. Der er tale om, at de nyudstedte obligationer erstatter de rentetilpasningslån, der skal refinansieres. De kan således alene anvendes til brug for refinansiering af eksisterende lån og ikke til nyudlån.

Desuden indføres der præciseringer af den tilsynsførendes eller kurators mulighed for at optage lån til dækning af kortvarige likviditetsunderskud. Behovet herfor kan opstå, da der ikke altid er sammenfald mellem indbetaling fra låntagerne (boligejerne) og udbetalinger til kreditorerne (obligationsindehaverne).

Ændringerne i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. lægger sig op ad reglerne om administrators beføjelser vedrørende pengeinstitutters register over SDO, da der i forhold til udstedelse af SDO'er bør gælde ensartede regler for penge- og realkreditinstitutter.

Notat om regulering af egnethed og hæderlighed (fit & proper) i UK – L 175

Den 13. april blev L 175 fremsat i Folketinget. I forbindelse med den tekniske gennemgang af lovforslaget for ERU den 21. april 2010 blev der efterspurgt et notat om regulering af egnethed og hæderlighed (fit & proper) i UK.

Reguleringen i UK

UK har en lang tradition for at stille krav om egnethed og hæderlig til ledelsesmedlemmer og andre nøglepersoner i den finansielle sektor. Kravene blev oprindeligt stillet af de respektive foreninger, f.eks. børsmæglerforeningen, bankforeningen etc., som en betingelse for at opnå medlemskab og dermed adgang til at udøve erhverv på området. Kravene er senere blevet lovfæstet.

Den britiske fit & proper regulering har desuden dannet grundlag for EU-direktivernes krav om direktions- og bestyrelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed. Gennem EU-regulering er der således væsentlig overensstemmelse mellem de danske regler om fit & proper og de britiske regler.

I UK stilles kravet om egnethed og hæderlighed dog til en bredere personkreds end blot direktion og bestyrelse. Man opererer med begrebet »approved persons«, som også dækker personer, som varetager nøglefunktioner i en finansiell virksomhed.

»Approved persons« skal vurderes af det engelske finanstilsyn (FSA). Ved vurderingen foretager FSA en individuel vurdering af den enkelte persons ærlighed, integritet og omdømme samt persons kvalifikationer og erfaring.

På baggrund af den offentliggjorte håndbog på FSA's hjemmeside lægges der vægt på følgende forhold om personen;

- er dømt for straffbare forhold med særlig vægt på overtrædelser af den finansielle lovgivning, forbrugerregulering, regler om hvidvask, insiderhandel eller kursmanipulation,
- har været involveret i civile sager vedr. investering eller anden finansiell virksomhed, misbrug eller ledelsessvigt,
- har været involveret i disciplinære sager hos FSA eller andre offentlige tilsynsmyndigheder,
- har tilsidesat krav eller standarder i den finansielle lovgivning, herunder om der har været indgivet klager over sådanne overtrædelser,
- har deltaget i virksomheder, der er blevet nægtet tilladelse eller har fået deres tilladelse tilbagekaldt,
- har deltaget i virksomheder, der er gået konkurs eller på anden måde er likvideret,
- er blevet afskediget eller bedt om at træde tilbage fra en lignende stilling, eller
- tidligere har været villig og sandfærdig over for tilsynsmyndigheder og har demonstreret evne og vilje til at efterleve regler og standarder.

FSA har kompetence til at erklære en person for ikke længere fit & proper og påbyde den virksomhed, hvor personen er ansat, at afskedige denne eller påbyde personen selv at aftræde.

Anvendelse af reglerne

Det er Finanstilsynets vurdering, at FSA jævnligt benytter sin kompetence til at tilbagekalde en persons fit & proper-godkendelse. Således ligger der adskillige offentliggjorte tilbagekaldelser på FSAs hjemmeside.

Dette skal dog ses i lyset af, at de britiske regler omfatter en bredere personkreds end de danske. De offentliggjorte tilbagekaldelser vedrører typisk værdipapirhandlere. Finanstilsynet har ikke kendskab til, i hvilket omfang FSA benytter reglerne til at tilbagekalde godkendelsen af ledelsesmedlemmer uden for værdipapirhandelsområdet.

Finanstilsynets vurdering er, at med de nye skærpede regler og den nye praksis, som tilsynet vil anlægge, vil fit & proper bedømmelserne i UK og Danmark ske efter samme overordnede principper. Denne vurdering er baseret på, at Finanstilsynet fremadrettet vil se på et ledelsesmedlems person generelt, både privat og i arbejdsregi samt på virksomhedens drift i den, tid hvor det pågældende ledelsesmedlem har været ansat.

Notat om ændringer af bestemmelserne om ledelse og styring af finansielle virksomheder - L 175

Den 13. april 2010 blev L 175 fremsat i Folketinget. Lovforslaget indeholder blandt andet et forslag om at ændre bestemmelserne om ledelse og styring af finansielle virksomheder i lov om finansiell virksomhed.

I forbindelse med den tekniske gennemgang af lovforslaget for ERU den 21. april 2010 blev der efterspurgt et notat, som giver et overblik over disse nye bestemmelser, herunder de bekendtgørelser der skal udstedes i medfør af bestemmelserne.

1. Relevante punkter i L 175

De relevante bestemmelser i L 175 er:

- § 1, nr. 12, 14 og 15 (finansielle virksomheder)
- § 6, nr. 4 og 5 (investeringsforeninger, specialforeninger og investeringsforvaltningsinstitutter)
- § 8, nr. 2 og 4 (firmapensionskasser)
- § 10, nr. 2 og 4 (ATP)
- § 11, nr. 2 og 3 (Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Det relevante punkt i de almindelige bemærkninger er pkt. 2.4.

Af overskuelighedshensyn er der i det følgende alene tale om en gennemgang af reglerne for de virksomheder, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed. Med enkelte undtagelser kommer der til at gælde de samme regler for de øvrige virksomheder.

Med hensyn til ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil reglerne for ledelse og styring være nye. Der vil dog ikke i praksis være væsentlige ændringer i de krav, som Finanstilsynet stiller til de to virksomheder, da kravene hidtil har fulgt af Finanstilsynets praksis.

2. Nuværende bestemmelser

De nuværende bestemmelser om ledelse og styring findes i lov om finansiel virksomhed §§ 65, 70 og 71.

Alle finansielle virksomheder, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, er omfattet af reglerne. Dette omfatter f.eks. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, forsikringsselskaber og fondsmæglerselskaber.

Hvordan den enkelte finansielle virksomhed skal ledes og indrettes afhænger til dels af den pågældende virksomheds konkrete forhold. Der stilles f.eks. ikke de samme krav til virksomheder, der ikke har så store risici, som der stilles til virksomheder, der har større og måske mange forskellige risici. Det er således nødvendigt at specificere reglerne nøjere, for at de enkelte finansielle virksomheder har mulighed for at se, hvad der gælder for dem. Men det er også nødvendigt at have en fleksibilitet i reglerne, for at de kan afspejle forholdene i de enkelte virksomheder.

Kravene er endvidere ikke »statiske«, da de nødvendigvis må afspejle, at der hele tiden udvikles nye finansielle produkter, at de finansielle markeder udvikler sig, og at pengeinstitutters it-systemer udvikler sig. Sidstnævnte er også en vigtig parameter i den finansielle sektor.

Reglerne står som nævnt i § 65 (bestyrelsens forretningsorden), i § 70 (om arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion samt bestyrelsens arbejde) samt i § 71 (rammerne for styringen af den finansielle virksomhed).

Hidtil har man valgt at lade de mere specifikke regler fremgå af vejledninger, som Finanstilsynet har udstedt med hjemmel i § 71.

Der er en vejledning for hver type af finansiel virksomhed samt en særlig vejledning vedrørende it-sikkerhed, som er fælles for alle finansielle virksomheder. Fælles for vejledningerne er, at de afspejler den praksis, som Finanstilsynet har fastlagt med hensyn til kravene til ledelsen og styringen af en finansiel virksomhed, men at de ikke er retligt bindende.

Finanstilsynets praksis for kravene til såvel ledelsen som styringen af en finansiel virksomhed har løbende udviklet sig i takt med udviklingen i den finansielle sektor og de internationale standarder for ledelse og drift af finansielle virksomheder. Der tænkes her især på standarder, der er vedtaget af de internationale samarbejdsorganisationer for finansielle tilsyn. Samarbejdsorganisationerne omfatter de europæiske organisationer, Det Europæiske Banktilsynsudvalg på kreditinstitutområdet (CEBS), Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger på forsikringsområdet (CEIOPS) og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg på værdipapirområdet (CESR). Endvidere omfatter det de globale organisationer Baselkomiteen på bankområdet, Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation på forsikringsområdet (IAIS) og den globale samarbejdsorganisation for børstilsyn på værdipapirområdet (IOSCO).

Da Finanstilsynets praksis løbende udvikler sig, er det ikke al praksis, der fremgår af de vejledninger, der gælder i dag. Ny praksis fremgår blandt andet af de principielle afgørelser, som Finanstilsynet offentliggør.

3. Hensigten med de foreslåede ændringer

Finansielle virksomheder spiller en vigtig rolle for stabiliteten i samfundet. Det er af stor samfundsmæssig betydning, at disse virksomheder ledes og drives på en forsvarlig måde. Der har vist sig behov for at øge opmærksomheden på de krav, som lovgivningen stiller til ledelsen af de finansielle virksomheder samt på enkelte punkter at skærpe disse krav. Dette behov er blevet tydeligere under den finansielle krise. Behovet har især vist sig i forhold til reglerne om ledelse.

Med de foreslåede regler sættes der minimumskrav til, hvilke pligter ledelsen har, og hvorledes virksomhederne skal lede og styre virksomhedens risici.

Reglerne vil have samme hovedstruktur som i dag, dvs. de væsentlige regler vil fremgå af loven, §§ 65, 70 og 71, mens de specifikke regler vil fremgå af én eller flere bekendtgørelser.

Den foreslåede ændring af § 65 indebærer, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere krav til indholdet af bestyrelsens forretningsorden. Kravene vil afspejle Finanstilsynets praksis for kravene til forretningsordenen og i øvrigt være i overensstemmelse med hensynene bag den tilsvarende bestemmelse i selskabsloven.

I bekendtgørelsen vil det bl.a. blive fastsat, hvilke forhold der som minimum skal fremgå af forretningsordenen, men der kan for nogle forhold også være tale om, at der stilles minimumskrav til, hvordan de skal fremgå.

Den foreslåede ændring af § 70 specificerer og udbygger de grundlæggende krav til bestyrelsens overordnede og strategiske funktion. Bestyrelsen skal i henhold hertil træffe beslutninger vedrørende bl.a.

- hvilke forretningsmæssige aktiviteter virksomheden vil indgå i og
- hvilke risici, som virksomheden må påtage sig og på hvilket niveau.

Bestyrelsen skal i den forbindelse sikre sig et beslutningsgrundlag herfor og løbende revurdere beslutningerne.

Samtidig indeholder bestemmelsen krav til bestyrelsens fastlæggelse af retningslinjer til direktionen og til direktionens rapportering til bestyrelsen om virksomhedens risici.

Endelig indeholder bestemmelsen krav til bestyrelsens opfølgning på, om risikoprofil og politikker følges i virksomheden, og til at bestyrelsen træffer de fornødne forholdsregler, hvis risikoprofil og politikker ikke længere er forsvarlige for den finansielle virksomhed.

De enkelte bestemmelser i § 70, stk. 1-4, vil blive uddybet i bekendtgørelsen. Herunder vil det f.eks. komme til at fremgå, at bestyrelsen i et pengeinstitut vil skulle beslutte, hvilke pengeinstitut-aktiviteter (indlån, udlån, værdipapirhandel etc.) virksomheden skal beskæftige sig med. Bestyrelsen i et forsikringselskab vil f.eks. skulle tage stilling til, hvilke forsikringsklasser og -produkter selskabet skal udbyde. Generelt vil det dog gælde, at bestyrelsen skal kunne dokumentere overfor Finanstilsynet, at den har løftet sin ansvarsopgave.

Efter den foreslåede ændring vil § 71, stk.1, blive ændret således, at ordene »effektive former for virksomhedsstyring« i den nuværende bestemmelses nr. 1 flyttes til bestemmelsens indledning og dermed kommer til at udgøre det overordnede krav i bestemmelsen. De efterfølgende nr. 2-9 bliver herefter nr. 1-8 og udgør de enkelte hovedkrav til, hvad der indgår i opfyldelsen af kravet til effektive former for virksomhedsstyring. Derved svarer bestemmelsens ordlyd i højere grad til indholdet af artikel 22 i kreditinstitutdirektivet. Ændringen har ikke nogen materiel betydning.

I dag er der en § 71-vejledning for hver type af finansiel virksomhed samt en it-sikkerhedsvejledning. Af overskuelighedshensyn, og for så vidt muligt at sikre ensartede regler, vil det fremover tilstræbes, at der kun udstedes én bekendtgørelse i medfør af § 71 for samtlige finan-

sielle virksomheder. Bekendtgørelsen vil dog stadig tage højde for de særlige forhold i de enkelte virksomhedstyper, da der fortsat er behov for en fleksibilitet i reglerne.

De væsentligste ændringer i reglerne kan rubriceres i fem hovedpunkter:

1. Fremover vil de væsentligste krav fremgå af loven, mens de detaljerede krav kommer til at fremgå i en bekendtgørelse og ikke i vejledninger. En bekendtgørelse skaber en klarere retstilstand, og vil være retlig bindende.
2. Med de foreslåede ændringer af lov om finansiel virksomhed §§ 65, 70 og 71 vil der såvel i lov som i bekendtgørelse være en klarere adskillelse mellem reglerne for ledelsen af en finansiel virksomhed og reglerne for driften heraf. Dette skal øge de finansielle virksomheders ledelsers fokus på kravene hertil.
3. Der stilles i den foreslåede § 70 krav til, hvorledes bestyrelsen arbejder. Bestyrelsens enkelte ansvarsområder bliver specificeret, jf. Finanstilsynets praksis, og der vil reelt blive stillet et noget større krav til, at bestyrelsen kan dokumentere, at den har løftet de enkelte ansvarsområder.
4. Kravene til virksomhederne, der er afspejlet i § 71 vejledningerne, vil blive ajourført. Det er ikke hensigten, at der vil ske væsentlige ændringer i reglerne, idet den praksis, som Finanstilsynet har fastlagt, og som for en dels vedkommende fremgår af vejledningerne til bestemmelsen, som overvejende hovedregel vil blive videreført. På den anden side er der løbende sket en udvikling i Finanstilsynets praksis, og det vil den nye bekendtgørelse tage højde for.
5. Endelig kommer der nye regler på ganske få områder. Det omfatter især nye regler for pengeinstitutters belåning af pantebreve, herunder hvilke kriterier institutterne skal lægge vægt på ved udlån baseret på pantebreve, samt hvilke oplysninger der som minimum skal foreligge, for at et pantebrev kan belånes.

5. Ikrafttrædelse

Det foreslås, at reglerne træder i kraft 1. november 2010. Der skal være tid til, at de nødvendige dokumenter og oplæg kan nå at blive udarbejdet, drøftet og vedtaget i de respektive virksomheders bestyrelser.